

658

Ég horfi yfir hafið

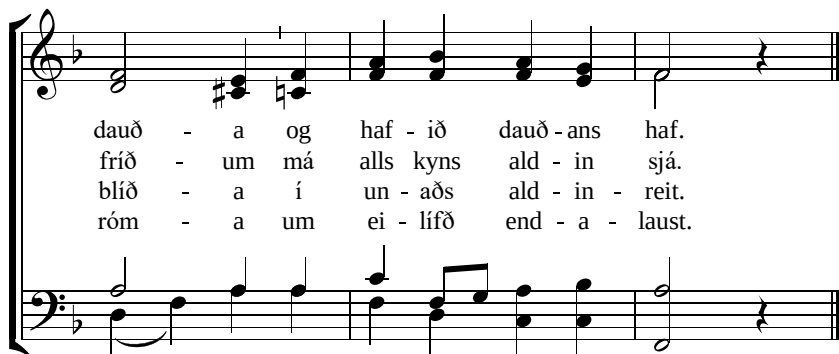
1. Ég horf - i yf - ir haf - ið um haust af auðr - i strönd, í skugg - a - skýj - um
 2. En fyr - ir hand - an haf - ið þar hill - ir und - ir land, í gulln - um geisl - um
 3. Þar sé ég sól - u fegr - i á súl - um stand - a höll í dýrð svo dá - sam -
 4. Ég hljóð - ur eft - ir hlust - a, ég heyr - i klukk - a - hljóm. Hve guð - leg guðs - þjón -

graf - ið það skil - ur mik - il lönd. Sú strönd - in strjála' og auð - a er
 vaf - ið það girð - ir skýj - a - band. Þar gróa' í græn - um hlið - um með
 legr - i, hún drif - in gulli' er öll. Þar sé ég fylk - ing frið - a og
 ust - a er Guðs í helg - i - dóm! Ég heyr - i un - aðs - óm - a og

stari' eg héð - an af er strönd - in stríðs og nauð - a, er strönd - in hafs - ins
 gulls - lit blóm - in smá, í skóg - ar - belt - um blið - um, í blómst - ur - lund - um
 fag - ur - bún - a sveit um ljóss - ins sal - i líð - a með ljóss - ins á - sýnd
 engl - a skær - a raust; um Drott - ins dýrð - ar - ljóm - a, um Drott - ins verk þeir

dauð - a og haf - ið dauð - ans haf.
 frið - um má alls kyns ald - in sjá.
 blið - a í un - aðs ald - in - reit.
 róm - a um ei - lífð end - a - laust.

5. Er þetta hverful hillung
 og hugarburður manns?
 Nei, það er fögur fylling
 á fyrirheitum hans
 er sýnir oss í anda
 Guðs eilíft hjálparráð
 og stríðsmenn Guðs þar standa
 við stól hins allsvaldanda.
 Þar allt er eilíf náð.